

Canada 21. maj - 13. juni 2008

Indledning

"Vi har brug for at beriges på en anden måde end ved materiel fremgang. Og for at opnå dette kan vi blot se os omkring og betragte det, som vores land har at byde på... Vi ejer noget, som ikke findes noget andet sted i verden."

Citat af Grå Ugle (WA-SHA-QUON-ASIN hvilket betyder "Den som flyver om natten")

Ovenstående budskab udsendte han til den øvrige verden i 1930'erne. Og hans ord har stadig gyldighed. Nu næsten 125 år efter den første Nationalpark i Canada blev oprettet, er der på verdensplan sket en befolkningsekspllosion, der udøver et stadigt større pres på naturen. Vilde dyr og planter forsvinder for stedse og uberørte steder bliver mere og mere sjældne og er stærkt truede.

Men bortset fra Antarktis så findes 20 % af jordens tilbageværende vildmarker i Canada, og landet er kendt for sine vidstrakte uforstyrrede naturområder. Fra stillehavskysten i vest over Rocky Mountains i British Columbia og Alberta, prærielandet i Saskatchewan og Manitoba, sølandet i Ontario til Atlanterhavskysten i øst. Fra vinmarkerne i Okanagan Valley i syd over isbjørne-hovedstaden Churchill, ved Hudsonbugten til den barske og uberørte natur i Yukon, Nordvest Territoriet og Nunavut rummer Canada ikke mindre end 42 nationalparker. Samlet dækker de over 2 %

af landets areal. Hvilket svarer til ca. 5 gange Danmarks areal.

Hertil kommer en stribe mindre naturparker, de såkaldte provinsparker. Alle udlagt for at beskytte en smuk og righoldig natur, og som hvert år tiltrækker titusinder af besøgende fra hele verden. I foråret 2008 øgede Inger og jeg besøgstallet med 2, idet vi på en tre ugers tur besøgte Pacific Rim National Park på Vancouver Island og de store naturparker Banff og Jasper i Alberta. Kun et lille hjørne af det næsten 10 millioner kvadratkilometer store land. Men til gengæld noget af de mest dramatiske og naturskønne dele af Canada.

Banff National Park

Forberedelser.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i mange år har haft en stor drøm om at besøge Canada. Men når den endelige afgørelse skulle tages, valgte vi altid anderledes. Først da jeg blev inspireret af Knud Pedersens foredrag fra BC slog jeg til, og det var let at sælge ideen til Inger.

Allerede i november 2007 begyndte vi så småt via Internettet at undersøge mulighederne. I vores søgen landede vi på My Planets hjemmeside. Et rejsebureau, som har specialiseret sig i rejser til Australien, New Zealand, USA og Canada.

Her fik vi et tilbud på 24.334,-kr. bestående af:

- Fly København-Vancouver t/r
- Leje af camper CT-22 i 21 dage
- Hotelophold i Vancouver
- Udstyr til camperen
- Tilkøb af 800 km

Det accepterede vi. Dertil kom overnatning på campingpladserne og benzinudgifter. Desuden flyrejse Aalborg-Kastrup, samt hotelophold i København. En løsning, som var nødvendig, da vi allerede skulle checke in kl. 05:30. Senere tilkøbte vi en såkaldt "Early Bird Afgang". Der gav os mulighed for at hente camperen tidligere på afhentningsdagen og at aflevere den senere ved rejsens ende.

Da vi havde besluttet os, og vores interesseområde er naturen, gik vi straks i gang med at skaffe informationer i form af fagbøger, kort og print fra diverse hjemmesider.

Følgende kan anbefales:

Turen går til Canada Politikens rejsebøger

Mammals of North America af Roland W.

Kays and Don E. Wilson

The SIBLEY- Field Guide to Birds of

Western North America af

David Allen Sibley

De Canadiske Rocky Mountains

Guide til Banff, Jasper og Yoho

Nationalparker af Arne Tubæk Naamansen

My Planet Multimedia

Efter at have sat os grundigt ind i de muligheder, som tre uger giver, besluttede vi os for tre dages ophold i Vancouver.

Derefter nogle dage på Vancouver Island, nærmere betegnet i Pacific Rim Nationalpark. For senere at slutte med Rocky Mountains. Vi var indstillet på ikke at køre så meget, men i stedet opholde os nogle dage samme sted, hvorfra vi så kunne vandre eller lave småture.

Vancouver set fra bus

21. Maj, Vancouver

Ankom til Vancouver lufthavn den 21. maj kl. ca. 12 lokal tid. Da havde vi været på rejse siden 19. maj med afgang fra Farstrup kl. 11:13. Alt forløb uden problemer. Den eneste malurt i bægeret var en sur og vranten taxachauffør i Kastrup, som vi bad køre os til ZZZleep-in for overnatning. Han vidste ikke rigtig, om han ville køre så kort en tur med os. Og så ville han jo også komme bag i køen og kunne på den måde gå glip af en længere tur. Desuden havde han dårlig ryg, så han ville fa'me ikke løfte de tunge kufferter. Der måtte heller ikke være bagage i kabinen. Han ville ikke have ødelagt sin bil.

Det var en ganske anden taxachauffør, vi mødte næste morgen. Han kendte godt typen, da vi beskrev gårsdagens oplevelser for ham. Eftermiddagen og lidt af aftenen tilbragte vi i Botanisk Have. Og i Kongens Have spiste vi et beskedent måltid.

Det var en flot og behagelig flyvetur fra London til Vancouver. Inger havde en vinduesplads, og da vi på det meste af turen fløj i skyfrit område, kunne vi fra 9-10 km højde følge ruten, der gik over Sydgrønlands snedækkede bjerge, Hudsonbugtens isdække og det store endnu tilfrosne tundrabælte i det nordlige Quebec og Manitoba.

Det tog en rum tid inden vi var igennem udslusningen i lufthavnen. Et mylder af rejsende slangede sig langsomt frem, så kæden formindskedes pø om pø. Endelig var det vores tur. Fandt en taxa, som kørte os til Sandmans Hotel. Her skulle vi opholde os til næste dag.

Inger bryggede kaffe, meget tiltrængt! Derpå hvilede vi os lidt. Inger ville gerne sove videre, så jeg gik mig en mindre tur. Dels for at finde et sted, hvor jeg kunne købe lidt proviant, dels for at snuse lidt til atmosfæren og måske løbe ind i en ny fugleart.

På min tur kom jeg ned til en arm af floden Fraser. Fulgte bredden og tog en del billeder. Store mængder af tømmer lå "ankret op" langs bredden, og på floden pløjede små slæbebåde vandet op i dønninger, der satte kurs mod flodbredden og langsomt ebbede ud til små krusninger. Bjerge af flis blev bugseret på enorme

pramme. I horisonten over Vancouvers højhuse var himlen truende sort.

Et lille hjørne af havnen ved Vancouver
Lidt nye fuglearter noterede jeg. Northern Flicker, American Robin og American Crow.
Hjemme ved hotellet igen ved 17:30 tiden.
Gik på restaurant og spiste engelsk bøf.
Fik en aftale om at blive hentet næste dag kl. 9:00.

American Robin

22. Maj, Vancouver

Sov ikke meget i nat. Tanken om at skulle gennem en storby med over 2 millioner indbyggere huede mig ikke. Og hvordan ville det spænde af med at køre en camper? Det skulle senere vise sig, at mine bange anelser ikke var ubegrundede.

10\$ måtte vi bøde for turen med taxa til Cruise America/Canada 7731, Vantage Way, Delta.

Efter nogle formaliteter med at udfylde diverse papirer, fik vi udleveret en DVD-afspiller og en instruktionsvideo. Vi satte os i camperen og forsøgte at fange det væsentlige i informationerne. Men der var for mange på en gang. Og bedre blev det ikke, da batteriet sagde fra.

Det, der slog mig fra starten, var alle de mærkater med WARNING, der var klistret på køretøjet, såvel indendørs som udendørs. Omkring 20 sådanne advarsler talte jeg tilsammen inden- og udendørs.

Vores hjem i 3 uger

Inger pakkede kufferten ud og indrettede sig. En kvindelig ansat gik med en tur rundt om vognen for at inspicere for stenslag m.m. Desuden fik jeg en ekstra forklaring på, hvordan jeg skulle håndtere påfyldning af gas og tømning af dels gråt og mørkt vand.

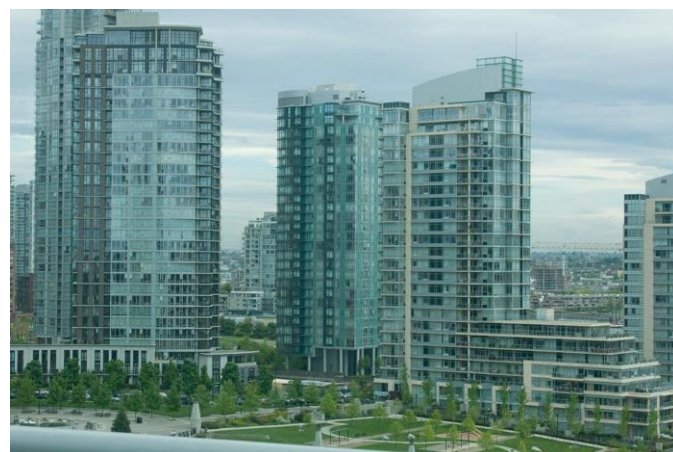
Da vi så var klar til at køre, sad jeg foran rattet og anede ikke, hvordan vi skulle få bilen til at rulle. Så jeg måtte tilkalde assistance. "It is easy" sagde manden og rev i gearstangen, der havde fem indstillinger: P for parkering, D for drive, 1,2 og 3 for slæbegear eller bremsegear ved stejl nedstigning.

Jeg forsøgte så. Bilen sprang fremad, og jeg bremsede op med det resultat, at vi samt

løse dele for fremad i bilen. Denne seance gentog sig, mens jeg forsøgte at finde den rette vej til Vancouver. Kørte forkert, men en venlig sjæl, der så, hvad vi var ude i, forklarede os vejen. Så gik det nogenlunde. Men da jeg kom til at kaste et blik på benzinmåleren, kunne jeg se, at nålen stod faretruende lavt. Så derfor måtte vi nu ud og lede efter en tank. Det førte os længere og længere østpå. Lidt panik! Sæt bilen løb tør på motorvejen. Vi forbandede udlejnings-firmaet, som godt kunne have informeret os bedre.

Omsider lykkedes det. Vi tankede, og en canadier gjorde os opmærksom på, at vi havde glemt at skubbe trappen ind under bilen. Uha!

Købte lidt underlødige føde. Hvor er supermarkederne? Fik anvist den rigtige retning mod centrum. Og så sneglede vi os af sted gennem byen i den værst tænkelige trafik. Trods forvirringen lykkedes det os at finde den rette vej. Og kort før Lions Bridge drejede vi af ind i Stanley Park. Tørrede sveden af panden, og tænkte - så langt så godt.

Vancouver centrum

Stanley Park er en halvø, der rager ud nordvest for Vancouver. Blev grundlagt i 1886. Samme år som byen fik sit nye navn, idet den skiftede fra at hedde Granville til

at hedde Vancouver, opkaldt efter kaptajn George Vancouver, som for den engelske flåde udforskede hele kyststrækningen.

Parken skulle efter sigende være et overflødigshorn af oplevelser. Det mærkede vi nu ikke så meget til. Men var dog meget begejstrede for besøget i Vancouver Akvarium. Efter hvad vi har læst, skulle det være det første af sin art i verden, og stadig blandt de bedste. Det ville vi gerne tro efter at have beundret de mange akvarier med farvestrålende, ofte helt ukendte dyr og planter fra Stillehavet. Desuden eksempler på dyrelivet fra indonesiske koralrev og fisk fra Amazonejungen.

I udendørs bassiner var der Havodder, Delfiner og Belugahvaler. Folket stimlede til tilskuerpladserne, da showet med Belugaerne begyndte. Et for mig ubehageligt eksempel på menneskeliggørelse af dyret.

Nærkontakt med Belugaen

Efter besøget i akvariet gik vi en mindre tur i parken og kom ned til kysten. Et lille Østlig Gråegern hoppede rundt på plænen, og to Canadagæs fløj over os.

Eastern Gray Squirrel (*Sciurus carolinensis*)

Kyst ved Stanley Park

Det var nu vores hensigt at finde Campilano RV Park, hvor jeg havde booket os ind i tre dage. I følge kortet skulle det være lige til at finde blot ved at følge vejen nordvest ud af parken. Da ville vi komme ud på Lions Gate Bridge. Vi havde ikke forestillet os, at det skulle komme til at gå ganske anderledes.

På grund af vejarbejde var vejen spærret, så vi blev ledt den stik modsatte vej. Bort fra broen og ud langs vandet over Burrad Bridge. Trafikken var intens og panikken hos mig ligeså. Ved et højresving drejede jeg for skarpt med det resultat, at trappen med et stort skrald tørnede ind i fortovskanten.

Fandt endelig en stille villavej, hvor jeg ville parkere. Desværre tog jeg ikke højde for lavt hængende grene. En ubehagelig lyd gjorde det klart for os, at vi havde fået nærkontakt med en gren. Det viste sig ved nærmere eftersyn, at den havde skrallet ca. en meter af tagkanten.

Trappen kunne jeg ikke rette op. Fik den presset på plads, så den ikke kunne falde af under kørselen, som vi genoptog. Og ved Ingers kortlæsning sneglede vi os i den tætte trafik gennem byen. Kom på rette vej. Fandt broen og senere campingpladsen ved 18-tiden. Her var god plads til os.

Stadig intet supermarked. Det skulle senere den næste dag vise sig, at vi var gået i den forkerte retning. Havnede på en lille restaurant og bestilte med nogen besvær et par sandwiches hos en lille kineserdame. Købte desuden et par brødringe, så vi havde lidt til morgenmaden.

Var et smut oppe på broen for at se Vancouvers skyline. Men fik kun lidt ud af det. Hjem til opredning for første gang i camperen.

23. Maj, Vancouver

Det blev en kold nat. Dyrerne var for tynde, og vi havde endnu ikke fundet ud af, hvordan vi får varme i kabinen.

Men nu gjaldt det indkøb af nyt kamera. Så vi fandt frem til en bus, der kørte til centrum. Herfra troede vi så, at det var en let sag at komme videre til BC.camera på Highway 7, hvor jeg skulle hente mit nye apparatur.

Hjemmefra havde jeg korresponderet med forretningen om at lægge en Canon D40 og en Canon EF 400 mm linse til side til mig. Så forretningen skulle findes. Forgæves søgte vi efter et busstoppested, hvorfra vi kunne komme med den rigtige bus. Et par unge piger havde åbenbart set, at vi vandrede rådvilde rundt, for de stoppede op og spurgte, om de kunne hjælpe. Det kunne de delvis, men det lød indviklet. Vi besluttede os derfor for en taxa, men en sådan kunne vi heller ikke finde. Jeg gik derfor ind på en mindre restaurant i håb om, at man der ville ringe efter en vogn. Flinker, som de er

canadierne, så skaffede han i løbet af 7-8 minutter en taxa.

En hyggelig handel blev det. Varerne var stillet til side, og Hung, som ekspedienten hed, hentede herlighederne frem, pakkede grejet ud og snakkede. Også han har billeder på Pbasen. Dem skulle vi se. Også min side fandt vi frem til. Et pudsigt træf.

Tog bus hjem til campingpladsen og handlede stort i et enormt supermarked.

Skønt det var overskyet og ikke det optimale lys, skulle jeg ud og prøve mit nye udstyr. Fik billede af American Robin og American Crow. Kunne straks se, at det var kvalitet, jeg havde købt.

American Crow (*Corvus brachyrhynchos*)

24. Maj Vancouver

Sovet fortræffeligt og nød rigtig morgenmad. Fandt i aftes ud af at få varme i bilen, og desuden fik jeg tætnet taget ved hjælp af gaffetape. Da bilen er meget høj måtte vi bruge et bord, hvorpå vi anbragte den stige, som benyttes inde i camperen. Lidt halsbrækkende, men effektivt. Nu håber jeg, det holder.

Capilano Suspension Bridge

Vi stuede alle sagerne i camperen og satte kurs mod Capilano Suspension Bridge. En 150 m lang hængebro, som krydser den 80 m dybe Capilano Canyon, beliggende i det nordvestlige Vancouver. Dens historie tog sin begyndelse, da en skotsk civilingeniør ved

navn George Grant Mackay i 1888 købte 6000 acres på begge sider af Capilano River. Ved hjælp af to indfødte og en del heste ophængte han en bro bestående af hampereb og cederplanker. De indfødte kaldte den "den leende bro", på grund af den lyd, som broen udsendte, når vinden for gennem den.

Capilano Suspension Bridge

Stedet blev et yndet mål for eventyrere, kaldet Capilano Trampere. I dag er tilstrømningen vokset, men tilgængeligheden er også blevet langt mere bekvem, idet man nu kan køre i bil helt frem til indgangen. Broen blev også efter Mackays død erstattet af en bro ophængt i stålwire, så den nu er i stand til at bære rigtig mange mennesker. Besøgstallet ligger da også på en lille million om året.

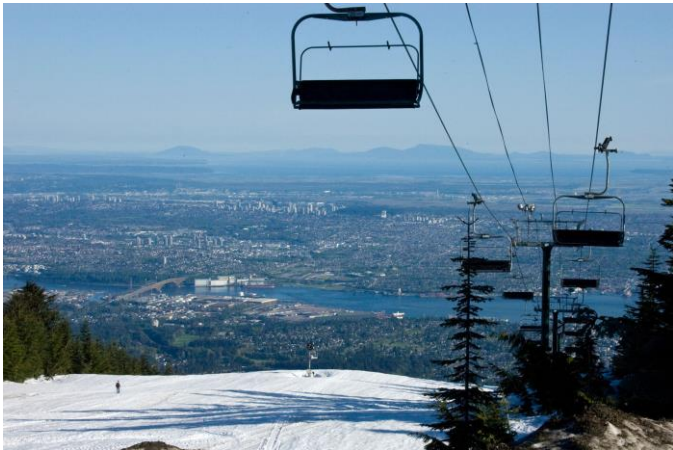
Vi blev i et par timer en del af flokken. Hvor vi gik fra kunstfærdige totempæle forbi historiske informationer og konstruktioner, flankeret af kustoder i sort og hvidt, som det var 1800-tallets mandemode. På den anden side af kløften kom vi trætoppene nær, idet man ad skovstier blev ført frem til broer ophængt mellem de store træstammer. Ganske imponerende at se skoven fra den vinkel. Store plancher fortæller om skovens dyreliv og fugle. Vi så nu ikke meget til den del af naturen. Der er for megen forstyrrelse. Jeg kunne dog notere: Northern Flicker, Pine Siskien, Bald Eagle og American Crow. Bald Eagle så vi for første gang, mens vi nød en kop kaffe og en muffin. Højt over os så vi den gennem løvet på et platantræ kredse og forsvinde ud af synsfeltet.

Inger i samtale med en af guiderne

Grouse Mountain

Næste mål var Grouse Mountain, et bjergområde, som ligger lidt nordligere end Capilano. Vi troede i vores naivitet, at vi fra parkeringspladsen let kunne finde nogle stier at vandre på, men opdagede snart, at en tur i svævebanen var eneste vej til toppen. Så vi hoppede på og steg op i højderne, hvor klart vejr og solskin med høje temperaturer prægede hele dagen.

Stedet er et yndet skisportssted. Her i maj var sneen smeltet i store områder, og sommerens turisteri og gøgl var langsomt ved at indtage pladsen.

For at fjerne os lidt fra folkemængden gik vi ad en sti, som førte ned ad fjeldet mod skoven. Smeltevandet klukkede i vejkanten og lokkede American Robin med et bad. Oppe i et højt nåletræ sad en Dark-eyed Junco og sang. Et kuld Pine Sisker vimsede rundt i

krattet ved helikopterterminalen, og vi havde næppe gået et par hundrede meter, før vi blev opmærksomme på lyden af Stor Hornugle. Og længere nede hørte vi endnu en hornugle tude. Men selv om vi gav os meget meget god tid, så fandt vi den aldrig. Vi prøvede endda senere på eftermiddagen, men de forblev begge" hemmelige ugler".

Dark-eyed Junco

Oppe på plateauet greb vores nysgerrighed os. Vi måtte se, hvad tilbuddene rummede. Fra restauranten fører "oplevelsesstien" forbi en række store træskulpturer. I en af dem havde en Red-breasted Sapsucker rede. Jeg ventede længe med skudklart kamera, men fik desværre kun et billede af en af forældrene, som forsigtigt stak næbbet ud af hullet. Igen måtte vi sande, at forstyrrelser er ikke befordrende for jobbet med at fotografere fugle.

Vi blev lokket lidt af en reklame for "Bird in motion", men fandt hurtigt ud af, at fuglenes bevægelse her var nøje styret af strop om benene. En smuk Harrier Hawk med sammenbundne ben blev lokket rundt i landskabet til tilskuernes store begejstring, men til min og Ingers lille forargelse. Gik videre til en indespærret Grizzly, som lå og sov i en vinkel i forhold til beskuerne, der lige gjorde det muligt at ane det store lodne dyr. En kompagnon var i huset. Begge bjørne

er kommet hertil som følge af tragiske hændelser. Den ene forladt af moderen, den anden var blevet alene på grund af trafikdrab. Glædeligvis arbejder man på en udvidelse af bjørneområdet.

På et mindre amfiteater, der skulle illudere et nybyggersamfund, udspandt der sig et show, som man kaldte "Lumperjack show". En ung pige som sprechstallmeister opildnede to unge mænd til konkurrence i forskellige discipliner. Meget underholdende og dynamisk!

Sidst på eftermiddagen forlod vi toppen og fandt frem til camperen, som heldigvis stod uberørt. Solen varmede stadig, og stemmer af ukendte fugle pirrede nysgerrigheden efter at artsbestemme dem. En Spotted Towhee var ny turart. Det samme gjaldt Tree Swallow og Violet-green Swallow. Kun den "spottede" fik jeg billede af.

Spotted Towhee (*Pipilo maculatus*)

Da vi forlod Grouse Mountain for at køre hjem til campingpladsen, fik vi øje på tre Mule Deer, der græssede på en eng nogle hundrede meter fra os. Dem havde vi ikke set før.

Fugle set: Bald Eagle, American Robin, Red-breasted Sapsucker, Northern Flicker, Steller's Jay, Common Raven, Violet-green

Swallow, Tree Swallow, Barn Swallow, Pine Siskin, Dark-eyed Junco og Stor Hornugle, som vi kun hørte.

25. Maj, Vancouver Island

Troppede op tidligt for at holde i kø til færgeafgang kl. 8:30 fra Horseshoe Bay. I havn ved Nanaimo kl. 10:10 efter en behagelig overfart. Var på dækket for at få lidt billeder af indsejlingen. Ikke specielt ophidsende, men det hører sig til. Vores mål var nu campingpladsen i Green Point i Pacific Rim National Park ved Stillehavet. Vi fulgte derfor hovedvej A 19 for senere at dreje af mod vest ad nr. 4 mod Port Alberni. Ca. 6 km vest for byen ligger MacMillan Provincial Park opkaldt efter en skotsk forstmand ved navn H.R. MacMillan, der i 1944 stillede 136 ha skov til rådighed for publikum, som herved fik adgang til de enorme træer i den del af skoven, som bærer navnet "Cathedral Grove". På begge sider af vejen går der stier ind i området. Vi valgte den sydlige del.

Stille og ydmygt bevægede vi os ind under de 800 år gamle Douglas Fir, af hvilke enkelte når en højde af ca. 100 m og har en omkreds på mere end 9 meter. Her følte vi os meget små, både hvad størrelse og alder angik. Et træs alder på ca. 800 år sætter et menneskeliv i relief. Og det gik først nu op for os, hvad begrebet en tempereret regnskov egentlig omfatter. Frodig skovbund, dækket af 1,5 meter høje bregner.

Mos og laver, der hænger som grønbrune guirlander ned fra grenene og giver effektive skjul for fuglene. Spætter, Gærdesmutter og forskellige sangere samt en Stor Hornugle, som vi desværre aldrig så understregede i blandet kor mødet med det eksotiske.

Her voksede Devil's Club (*Oplopanax horridum*) rædselsfuldt våben. Hvilket hentyder til de lange, skarpe torne, der kan give smertefulde rifter. I en tæt regnskov med sparsomt lys går konkurrencen mellem væksterne ud på at komme så højt op som muligt for at fange solens stråler. Den opgave klarer Devil's Club uden at stræbe i højden ved sine store blade.

Også Vanilla leaf (*Achlys triphylla*) fanger solen med sine tre store løvblade. Den bærer desuden en lang, tynd stilk, der ender i en hvid, valseformet blomsterstand.

Her fandt vi også Salmon Berry (*Rubus spectabilis*). En halvstor busk, tilhørende rosenfamilien. På nedbøjede stilke har den smukke, røde blomster, hvis frugter ved modning kan minde om laksefarvede muldebær. Den bærer da også det danske navn "Laksebær".

Vi fortsatte ad Highway 4 og holdt pause ved Taylor River. En nysgerrig Stellers Jay kom til, og jeg glemte alt om kaffe og kage,

indtil fuglen var blevet fotograferet. En Steller's Jay nr. to kom til, og begge satte de sig i en blomstrende Bærmispel.

Nogle kilometer før Pacific Rim National Park fornemmede vi Stillehavets nærhed. En kold og klam havgus lagde sig over landskabet og slørede konturerne. Lidt ærgerligt, da vi hele dagen havde haft sol og varme. Men vi havde lov at håbe på bedring i løbet af de fire til fem dage, vi havde booket os ind på Green Point, hvortil vi ankom ved 18-tiden. I receptionen fortalte de os, at der var reserveret en god plads lige ud til havet.

Vi fandt pladsen og parkerede under store velvoksne sitkagraner i en klam og dryppende verden med Stillehavets monotone rumlen i det fjerne. Trods den dårlige sigtbarhed drev nysgerrigheden os mod stranden. En skrånende sti omgivet af frodig plantevækst fører ned til kysten. For første gang blev vi advaret mod bjørne og puma (los). Så opmærksomheden skærpedes, og i det dunkle lys kunne fantasien få frit løb.

Vi kom til kysten ved ebbe. En bred sandstrand strakte sig så langt øjet rakte. Kun afbrudt af nogle klipper mod syd. Her gik vi ud og fandt nye planter. Blandt andet Beach Strawberry og Paintbrush

Drivtømmer i de mest kunstfærdige former flettede sig ind mellem hinanden og dækkede store arealer af strandbredden. Her var fugletomt!

26. Maj Pacific Rim National Park

Stadig tåget! Det regnede lidt i de tidlige morgentimer. Da vi boede på en plads uden eltilslutning, måtte vi spare på strømmen. Så vi benyttede badefaciliteterne på pladsen.

Besluttede os for en tur til Tofino. Parkerede bilen og fandt ned til havnen, hvor en lille gruppe klædt i overlevelsesdragt drog på hvalsafari. Vi havde selv talt om muligheden, men da det var sidst på sæsonen og muligheden for gevinst var lille droppede vi det. 750 kr. pr. person er mange penge, når der ikke er garanti for at møde hvalerne. Desuden var sigtbarheden heller ikke så god. Vi dryssede derfor lidt rundt i havnekvarteret.

Jeg listede mig ind på en Rævespurv, der sad på et gammelt rækværk og sang i fuld styrke.

Fox Sparrow - Rævespurv (*Passerella iliaca*)

På den blottede strand gik en Ravn og fandt lidt spiseligt, og mågerne strejfede rundt, tilsyneladende på må og få. Enkelte kom på fotoafstand. Det gjorde også et par landsvaler, som var travlt optaget af at føre slægten videre, også. Pludselig fik Inger øje på en odde, som svømmede forbi med kurs mod en landgangsbro, hvorpå fiskerne havde lagt en bunke fiskegarn. Om den fandt lidt spiseligt, kunne vi ikke se, men den var travlt

optaget af duftmarkering. Kort efter tog den turen tilbage og forsvandt bag molen. Fandt en internetcafé, og skrev til familien.

Flododder (*Lontra canadensis*)

Besøgte Tofino Botanical Garden, som også rummer Clayoquot Field Station, hvor man kan overnatte. Haven, der er på 12 acres, er en del af Unesco Clayoquot Sound Biosphere Reserve og viser fint samspillet mellem naturen og det omgivende kulturlandskab.

Her har lokale kunstnere sluppet fantasien løs og frembragt pudsige figurer i træ og jern. Haven er under opvækst, og her vokser mange spændende træer og buske i forskellige aldre.

Ved 19-tiden var vi igen tilbage ved campingpladsen. Og da var tågen og havgusen visket bort. Vi lod derfor aftensmad være aftensmad og gik ned på stranden. Havet havde trukket sig tilbage, og vi kunne med lethed kravle op på de forrevne klipper, hvorpå der groede blomstrende jordbær (Beach Strawberry) og store rosetter af en art potentilla med gule kronblade Villous Cinquefoil (*Potentilla villosa*). Desuden den gule Yellow Monkey-flower, som jeg ikke kender det danske navn på, men blomsten ligner Åben Ab blomst, en art, som vokser hist og her i Nord- og Østjylland. Tættere på kysten og beskyttet af drivtømmer fandt

vi den røde Paintbrush og en ærteblomst, der mindede om Astragal.

På stranden lå opskyllede brunalger, som var helt fremmede for os. Og ude på de sorte klipper lå ca. 200 Stellers Sea Lion. Her manglede vi teleskopet, men håndkikkerten hjalp nu godt i forsøget på at tælle og udpege de store hanner.

Steller's Sea Lion (*Eumetopias jubatus*) Hannen kan veje over 1 ton.

En enkelt Sort Strandskade langt ude på en af klipperne og en Fiskeørn højt over vores hoveder samt nogle Sølvmåger og få Thayer's Gulls var, hvad vi så af fugle.

Mange fine motiver kunne findes frem blandt drivtømmeret.

Havde lidt problemer med opladning af mine batterier til PC og kamera. Det måtte foregå på toilettet. Her kunne jeg se, at andre også havde fået samme ide.

27. Maj Comers Beach

Få km syd for Green Point ligger Comers Beach. Her kørte vi til og opholdt os på stranden i ca. tre timer. Gik fra den ene hob drivtømmer efter den anden. Kom til en langstrakt lagune, efter først at have passeret en Bald Eagle, der i næsten al den tid, vi var her, sad højt oppe i en sitkagran og havde et enormt overblik. Ved strandsøen så jeg i glimt en Bælttestødfisker piske forbi et par gange, men den kom aldrig rigtig på fotoafstand. Også en Stellers Jay fik vi glæde af. Og i dag var der mange flere måger.

Ved Willowbrae Road havde vi til hensigt at køre ned til bugten. Men så langt kom vi aldrig. For pludselig hviskede Inger halvhøjt "BJØRN"! Og der gik hun, den sorte bjørn, og græssede. Vi stoppede naturligtvis og rullede ruden forsigtigt ned, og jeg gjorde kameraet skudklart. Det viste sig hurtigt, at hun ikke var alene. Bag hende dukkede to årsunger op. Spændingen steg og kameraet kom på arbejde. Til vores store glæde kom de nærmere og fandt frem til en lille vandfyldt fordybning i vejen. Her slukkede de tørsten, hvorefter de forsvandt ind i skoven. Siden så vi ikke mere til dem.

Sort Bjørn (*Ursus americanus*)

Men vi var vagtsomme, da vi efter denne helt uventede oplevelse gik ned til kysten

gennem skov. Vi larmede noget, så dyrene var klar over, at vi var i nærheden. Man må så vidt muligt undgå at overraske dem. Vi talte i øvrigt med en kvinde og senere hendes mand. Begge fortalte, at det var almindeligt at se bjørne på de enge, som grænser op til deres hus.

Fugle set på turen: Common Loon, Great Blue Heron og Hvidhovedet Havørn, som fløj tæt forbi, da vi var optaget af bjørnene.

Ucluelet Lighthouse

Ca. 18 km syd for Comers Beach ligger den lille havneby Ucluelet, og yderst ude ved Fyrtårnet finder man en del af Wild Pacific Trail. Denne sti, i øvrigt anlagt af frivillige og 56 km lang fulgte vi i to timer, idet vi skar hjørner af, så vi igen kom på parkeringspladsen. Desværre var det gråvejrs, så klippekysten og skærgården, der ellers ville have taget sig godt ud i sol, virkede mørk og lidt truende. De sorte Strandskader, hvoraf vi talte en snes fugle, faldt virkelig godt sammen med klipperne. Da fuglene var noget langt borte, kravlede vi med største forsigtighed længere ud på de algebegroede og fedtede klipper. Da vi kom på rimelig fotoafstand, satte vi os ned og nød stilheden.

På den videre tur så vi 3 Bald Eagles, siddende enkeltvis på klipper langt ude fra kysten. Pludselig dukkede et Mule Deer op på stien foran os. Et øjeblik stod vi ansigt til ansigt med dyret. Og jeg fik et portræt af det.

Mule Deer (*Odocoileus hemionus*)

28. Maj Rader Hill - Port Albani

En nabo gav os et tip om kolibrier ved Rader Hill, en lokalitet, beliggende ca. 10 km fra Tofino. Fra parkeringspladsen går en sti op til højdedraget, hvorfra der er en flot udsigt over havet og de lavere liggende skovstrækninger. Næppe var vi kommet til tops, førend den første kolibri (Rufous Hummingbird) viste sig. I rimelig fotoafstand satte den sig efter en kort flyvetur hele tiden i det samme træ. Jeg glemte tid og sted af bare begejstring. Min første kolibri overhovedet. Og så langt mod nord. Der er da også kun to arter af kolibrier, der går så langt op. Ud over den allerede nævnte, så forekommer Calliope Hummingbird også i Canada.

Allerede ved morgenmaden havde vi besluttet at forlade Vancouver Island. Vejret var ikke for godt, og desuden havde vi et stort ønske om at have mere tid i The Rockies. Var dog et smut på stranden ved Schooner Cove. Så en Fiskeørn og fotograferede Large Monkey Flower.

Yellow Monkey-flower

Først på eftermiddagen forlod vi Green Point og satte kurs mod Port Albani. Gjorde holdt ved Taylor River og havde igen fornøjelse af Stellers Jay.

Steller's Jay (*Cyanocitta stelleri*)

Handlede i Port Albani og fandt en campingplads (Timber Lodge) lige uden for byen.

En lav sol sendte varme farver ind over plænen og de mange American Robins, der hoppede rundt for at finde regnorme. Da vi spiste vores aftensmad, lød der pludselig en brummen over vores hoveder. I et kort sekund var lyden der. Som om et stort insekt havde slået et slag forbi os. "En kolibri!" udbrød Inger. Da var mit aftensmåltid slut. I lang tid forsøgte jeg at fotografere fuglen, men til min store ærgrelse satte den sig konstant uden for rækkevidde af min 400 mm tele. Til gengæld var der American Crow og Spottet Towhe. Sidstnævnte fik jeg rimelige billeder af.

29. Maj Gensyn med MacMillan - på Whistler Camp ved Hope.

Regn hele natten. Taget på camperen er heldigvis tæt. Satte kurs mod Nanaimo, men måtte naturligvis igen aflægge MacMillan Park et besøg. Vi ville gerne gense de mægtige træer, der rager 70-80 meter op i himlen, og som er op til 800 år gamle.

Gang på gang måtte vi prise den tydelige og logiske afmærkning/anvisning langs vejene. Således havde vi ingen problemer med at finde frem til færgelejet i Nanaimo, og var fremme allerede halvanden time før afgang. I ventetiden gik jeg lidt rundt i havnekvarteret for evt. at finde nogle måger. Men der var meget fugletomt, bortset fra to Bald Eagle, der blev mobbet af et par Krager.

Efter en behagelig overfart var vi i land ved 15-tiden. Fulgte der på hovedvej 1 mod byen Hope. Selv om trafikken var tæt, så gik turen uden problemer.

I de tidlige aftentimer nåede vi frem til en RVcamp få km vest for Hope. Et kinesisk værtspar bød os ved en ærbødig gestus velkommen. Billigt! Og så skulle den hårdt tiltrængte kaffetår indtages.

Gik en lille aftentur over landevejen og jernbanesporet. Fandt Hvidkronet Spurv. Her kom mine medbragte fuglestemmer, indspillet på mobiltelefonen i anvendelse

igen. Ved playback kunne jeg lokke fuglene ind på fin fotoafstand.

Hvidkronet spurv pacific-typen med gult næb (Zonotrichia leucophrys)

De mennesker, vi mødte på turen, var usædvanlig venlige og bød os velkommen til Canada. En mand tilbød mig endda fiskemuligheder, Grøftekanterne var frodige med kendte vækster som: Hundegræs, Aftenpragtstjerne, Regnfan, Vellugtende Gulaks, og Stinkende Storke næb for blot at nævne nogle. Desuden blomstrede en stor kraftig busk med store hvide blomster, der kan minde om hindbær. En plante, som vi også så på Vancouver Island. Her voksede også Rosa Nukata, som jeg plukkede til Inger.

Rosa nutkana ?

30. Maj Hope-Kamloops-Shuswap Lake

Lokomotiver med togstammer på mange hundrede meters længde slæbte sig forbi

campingpladsen hver time (sådan følte vi det) og udstødte samtidig en infernalsk tuden af flere minutters varighed. Ja, sådan forløb natten. Så vi fik ikke sovet ret meget den nat. Det skulle senere vise sig, at det ikke var et enestående tilfælde. Og når vi tænker på, at jernbanen oprindeligt blev lagt, hvor terrænet gjorde det muligt, så har man selvfølgelig også lagt landevejene i samme dalstrøg og pas.

Så seancen gentog sig næste nat, hvor vi havde slået os ned tæt på byen Salmon Arm. En by, der blev grundlagt i 1888, da de første nybyggere nåede hertil og byggede en lejr, mens jernbanen til Vancouver blev anlagt.

Ved Hope valgt vi i øvrigt at følge Hovedvej 5 nordpå. En nyanlagt motorvej, som man må betale for at benytte. I Kamloops, som rummer over 80000 indbyggere og hører til blandt provinsens største byer, kørte vi forkert. Men ved at forhøre os på en tankstation kom vi ad snoede veje på rette spor og fulgte Hovedvej 1, til vi kom til den ovennævnte campingplads kort før Salmon Arm.

Pladsen ligger ned til søen Shuswap. Her var fredeligt og stille, da først medhjælperen havde stoppet buskrydderen. Søen lå blank og tillokkende for små både. På modsat bred og videre op ad skråningerne voksede nåletræer, som i første omgang ved deres rødliggule nåle, fik os til at tænke på vandmangel.

Men sådan forholder det sig ikke. Årsagen skal findes et helt andet sted. Og det gik for alvor op for os senere, at det er et udbredt og alvorligt fænomen. Fyrretræerne angribes af en fyrrebille, som man desværre ikke kan få bugt med på anden vis end ved at fælde træerne.

Ude på søen lå en slags ankerplads. Her holdt en flok larmende Ringnæbbede Måger

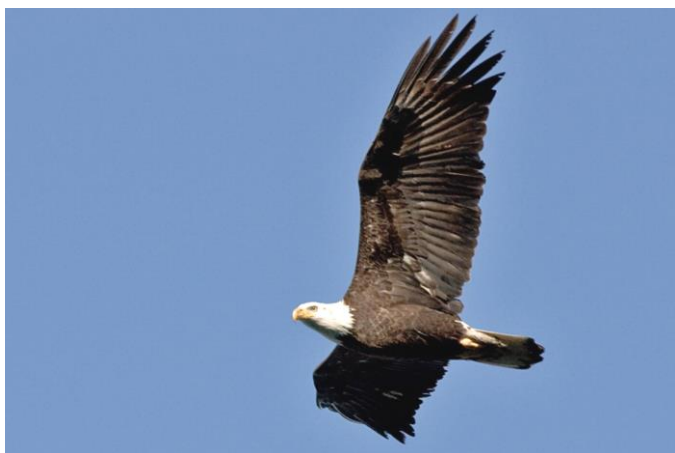
til. Hen under aften var de på fourageringstur over søen, og enkelte svømmede forbi os.

Ringnæbbet Måge (*Larus delawarensis*)

Gik en mindre tur langs banelinien og havde stor fornøjelse af myggene, men også et Mule Deer var på færde.

Tilbage ved søen, hvor en Bald Eagle pludselig fløj forbi i fint lys. Heldigvis havde jeg kameraet ved hånden. Da vi spiste aftensmad, kom en Fiskeørn og satte sig i det højeste træ tæt ved bilen, men den var umulig at fotografere. Senere ved 19-tiden satte jeg mig på min stol tæt ved vandkanten. En tysk turist kom forbi, og vi faldt i snak. Han kom fra nationalparkerne i Rocky og kunne således øse af sine erfaringer. Mange campingpladser var endnu ikke åbne, og han kunne stærkt anbefale, at vi kørte direkte til Lake Louise.

Bald Eagle (*Haliaeetus leucocephalus*)

Nu kl. 20 tuder et tog igen forbi. Solen farver søen gul, og mågerne fanger insekter.

31. Maj Revelstoke- Lake Louise

Op ved 7-tiden. Besøg af to Killdeer, som jeg havde held til at fotografere. Også Dværgfalk, både han og hun, fik vi med, inden vi lettede anker ved 9-tiden.

Killdeer (*Charadrius vociferus*)

I Revelstoke handlede vi. Fandt endelig frem til en forretning, der solgte vin. Det havde vi savnet længe. Byen ligger på Columbiaflodens østlige bred, omgivet af bjerge. Og nordøst for byen finder man Mount Revelstoke National Park med de mange skisportssteder. I øvrigt er der flere advarsler langs vejen til Golden om fare for laviner (avalanches på engelsk, det samme på fransk)

Vejret var solrigt og himlen blå med fejende skyer. Med dette vejr fortsatte vi ad fine veje mod Golden og fornemmede for alvor, at vi var kommet op i bjerglandskabet. Sneklædte tinder, omgivet af nåleskov. Storslået og præcis, som vi har set det på billeder. Vi glædede os til at komme ud i det.

Holdt nogle pauser, hvor vi gik et par korte ture. Så eksemplarer af store Svalehaler og nye planter. Gang på gang måbøde vi ved synet af de enorme truckere. Som sølvskinnede, pyntede stålkæmper buldrede de forbi os, og selv op ad bakke overhalede de camperen, som på grund af sparsommelighed sikkert ikke fik nok at leve af.

Desværre var der ikke ret mange steder, hvor vi kunne komme ind i terrænet. På vejen gennem Glacier National Park passerer man grænsen mellem staterne British Columbia og Alberta. Parken har fået navn efter de godt 400 gletchere i området. Vejen går over det 1327 meter høje Rogers' Pas. Her blev den Trans-Canadiske Highway endelig bygget færdig i 1962. I øvrigt er denne vejstrækning, der går mellem St. John's på Newfoundland i øst til Victoria på Vancouver Island i vest, med sine 7821 km verdens længste nationale hovedvej.

I Golden deler vejen sig. En går gennem Yoho Nationalpark, og en anden fortsætter sydpå som vej 95. Vi valgte vej 1 mod Lake Louise Village. Denne vej fører gennem Yoho National Park med bjergtinder, der rager op i over 3000 m's højde. Passet Kicking Horse, som man passerer i 1643 meters højde, danner grænsen mellem de to parker, Kootenay og Yoho.

Ved 17-tiden rullede vi ind til anvist plads på Lake Louise Trailer. En vidstrakt campingplads med plads til at røre sig og bevokset med store Douglas. Næppe havde vi parkeret, førend et lille rødt egern tiltrak vores opmærksomhed. Den skulle selvfølgelig fotograferes. Det skulle en lille samling orkideer -Norne, som Inger fandt få meter fra camperen også. Blomstringen var på det højeste. De følgende dage gik glansen af dem. Dels på grund af regn, dels på grund af alder.

Norne (*Calypso bulbosa*)

Vi stillede uret en time frem (Alberta-tid), lavede aftensmad og trak en flaske vin op. Det var ren nydelse.

Floden Bow danner grænse til campingpladsen. Den søgte vi ned til og fulgte den et stykke vej mod byen Lake Louise Village. Stoppedede ved broen, som fører over floden til den indhegnede teltplads. På vores vej hertil og tilbage til bilen så vi i et kort øjeblik Columbian Ground

Squirrel, hvorefter den forsvandt ned i sin hule.

På en plæne gik to Black-billed Magpies og lignede vores hjemlige Huskade. Efter plancherne at dømme, så skulle der være chancer for at se Strømand, men så skal heldet sikkert være med en. Kort før vores plads løb vi ind i en lille flok Gray Jay, som desværre ikke lod sig fotografere.

1. Juni Lake Louise Trailer - Lake Louise

Gik en lille morgentur med kameraet. Få meter fra bilen sad en Dark-eyed Junco i et af de nærmeste træer. Gik langs floden Bow. Genså en del Columbian Ground Squirrels. I nogen tid snød de mig ved deres stemme, som jeg troede kom fra en ukendt fugl. Jeg stirrede forgæves op i træerne. Først da jeg kom tæt på, gik det op for mig, at lyden kom fra et jordegern, som rytmisk og med små sæt, understøttet af hele sin lille krops vægt, udstødte spidse, distinkte lyde.

Ikke langt fra jordegernet fik jeg billeder af to Hvidkronet Spurv.

Da jeg vendte tilbage, var Inger oppe. Vi spiste morgenmad og tog bestik af vejret, som på det tidspunkt viste sig fra den

solrige side. Men der var blevet lovet regn senere på dagen.

Den kom da også, da vi gik en fællestur langs floden. Denne gang i modsat retning. Vi var ellers indstillet på at gå en længere tur ad en afmærket sti. For at følge den i sin helhed skal man over floden ad en træbro. Men da vi kom hertil, endte vores mulighed for at gå videre. Broen var spærret. Allerede samme dag vi var kommet, havde Inger på et opslag læst om en Grizzly-mor med to unger, der var set i området. Vi havde naturligvis ikke noget imod at se en Grizzly, men det skulle helst være på afstand og evt. i bil.

Lidt ærgerligt, at vi ikke kunne gå længere, men endnu mere ærgerligt, at regnen kom som lovet. Jeg fik dog held til at fotografere nye fuglearter: Red-breasted Nuthatch og Yellow-rumped Warbler. Sidstnævnte poserede rigtig flot på et udgået træ med sort baggrund.

Yellow-rumped Warbler (*Dendroica coronata*)

Over middag blev det opholdsvejr. Mens Inger hvilede, gik jeg en lille tur, men fik ikke meget ud af det rent fotografisk. Talte med en svejtsisk kvinde og viste hende Nornen. En Gray Jay var på kort visit.

Hen på eftermiddagen gik vi til byen langs floden. Flere steder så vi spor efter bjørn. Dels ekskrementer, dels gravespor. Ved nogle af husene kunne vi også se, at bjørnen havde været på besøg. Stakit og andre spærringer var flået i stykker.

Jernbaneskråningen ved stationen er boplads for rigtig mange jordegern. Det vrimlede med dem. Nogle løb over græsset, andre stod og skreg til/ad hinanden, og atter andre pilede straks ned i hullet ved synet af os. Her var bestemt mulighed for flere sjove fotografier.

Red-breasted Nuthatch (*Sitta Canadensis*)

Inger, som altid skriver kort, når hun rejser, gik på opdagelse i byen for at finde posthuset. På bagsiden af bygningen var der til alt held et mindre rum, hvor en Pc var koblet op på nettet. Det benyttede vi os af og skrev til Majken og Martin.

Inger gav is, og så slog vejret om. Blæsten fejede koldt ned over byen, og regnen stod ned i tove. Sådan havde det tilsyneladende været hele dagen oppe i højderne. Bjergtoppene lå konstant indhyllet i lave skyer. Storm Mountain så vi kun i glimt.

2. juni Tur til Banff

Op til regn og lavthængende skyer over bjergtoppene. Vejret var passende til en bytur. Så derfor besluttede vi os for at køre til Banff. Vi manglede også vand på bilen, så det håbede vi at kunne få der.

Fandt frem til "Bow Valley Parkway", den gamle vej mod byen. Vejen blev færdig i 1920 som den første vej mellem Banff og Lake Louise. Den er et godt alternativ til "Trans-Canada Highway". Her er hastighedsbegrænsning på 60 km/t. Så det foregik i et roligt tempo, hvor vi også havde tid til at stoppe op. I øvrigt opfordres folk til af hensyn til dyrene ikke at benytte vejen mellem Banff og Johnston Canyon mellem kl. 18:00 og 9:00 i perioden 1. marts til 1. juli

Vi var nu indstillet på at ville se dyr. Så øjnene stod på stilke og aflæste terrænet på begge sider af vejen. Pludselig råbte Inger op. Hun havde fået øje på en Prærieulv, der var i luntetrav over engen tæt ved området Moose Meadows. I begyndelsen befandt den sig i en skæv vinkel for fotografering, men da vi langsomt rullede ind på holdepladsen, kom den på skudhold, men i nogen afstand. Den havde tilsyneladende ikke opmærksomheden rettet mod os, da den søgte efter føde og afmærkede territorium. Vi holdt øje med den, indtil den forsvandt ind i skoven.

Prærieulv - Coyote (*Canis latrans*)

Engen tiltrak os, så vi låste bilen og gik søgende rundt. Nogle hundrede meter længere borte fik jeg øje på et meget lille egern, der vimsede rundt i græsset. Dens hurtige bevægelser og størrelsen gjorde det vanskeligt at fotografere den. Men til alt held kom den op i rabatten og sprang op på et mindre fyrretræ. Her satte den sig rigtig fint på en sidegren og gav sig til at pudse dragten. Ved opslag fandt jeg senere ud af, at det drejede sig om en af de små Chipmunks, "Least Chipmunk".

Least Chipmunk (*Tamias minimus*)

Vejret var meget ustadigt. Ved Brewster Creek gjorde vi holdt for at kaste et blik ud over fjeldmosen. Et stort sumpet område dannet af floden Brewster. Langt ude fandt vi 3 par svaner, som vi antog måtte være Trumpeter Swan. De canadiske gæs larmede, og et par fløj forbi os langs floden Brewster.

Også toget larmede. I en kæmpelang, broget kæde sneglede det sig forbi neden under os. "Made in China" stod der på langt de fleste af vognstammerne. Hvilket er et godt bevis på, at landet importerer store mængder varer fra Kina.

I Banff forsøgte vi at finde en parkeringsplads. Kørte en del rundt og kom således til at køre lidt for stærkt ved en

vending på en meget hullet vej. Pludselig kom bilen i svingninger. Ja, så voldsomt at lågerne i køkkenskabene gik op og tallerkener, kopper og glas røg på gulvet med et kæmpe brag. Kun få ting gik i stykker, men vi fik os en slem forskrækkelse. Det lettede, da vi fandt en plads for RV'er.

Vi havde ikke så meget tid, så vi måtte tage en hurtig beslutning om, hvilket museum vi ville besøge. Valget faldt på det, der lå tættest ved vores parkering, nemlig Whyte Museum of the Rockies. Det blev en oplevelse med malerier, fotografier og kulturhistorie.

Udstillingen "The Stuff and Legend" om the Luxton family in Banff and the Bow Valley var den mest interessante.

Hovegaden i Banff By

Gik på café og befandt os med et i en mørk, lidt skummel, men ret stemningsfuld saloon, der gav associationer til det Vilde Vesten.

Jeg handlede, og Inger fik endelig styr på sine mange postkort. I sidste minutter før lukketid kom Inger i tanker om, at hun "trængte" til en halskæde. En halskæde med perler i blå nuancer, som hun netop havde set i museets forretning, hvor vi osede for en time siden.

Elk (Cervus elaphus)

Hjemturen fandt sted i regn og gråvejr, men med store dyr på programmet. I en skovstrækning så vi et par biler holde i vejsiden, og folk stod med skudklare kameraer. Langsomt nærmede vi os, og der inde på en lysning lå to Elke begge hanner med bastklædte gevirer. Jeg listede mig hen i åbningen og fik gode billeder.

Senere på samme vej så vi Mule Deer. Hjemme ved 19-tiden. Inger lavede mad. Også i aften som på hele turen. Sådan fordelte vi opgaverne. Jeg kørte, og Inger stod for det kulinariske.

Overførte dagens billeder til den bærbare. Ikke værst.

Mule Deer

3. juni Lake Louise

Dagen indledtes med lidt lusken rundt i nabolaget med kamera, naturligvis, hvad ellers. Fik da også held til at fotografere Dark-eyed Junco og senere Gray Jay.

Satte derefter kurs mod Lake Louise, som vi efter ca. 4 kilometers kørsel ad snoet vej fandt i tindrende sol. Men vi var ikke de eneste, der havde fået den ide. Bilerne trængtes på P-pladsen, og det gjorde vi turister også. Der var tykt af mennesker, da vi efter nogle hundrede meters gåtur gennem lidt skov og forbi det store, klodsede hotel Fairmont Chateau Lake Louise kom frem til den nordøstlige del af søen og straks uanset menneskehoben, blev betaget af dens skønhed.

Lidt om søen.

Søen er i dag kendt som de canadiske Rocky Mountains juvel. Beskrives som en af de smukkeste og mest farverige søer i verden. Det oprindelige folk kaldte den beskedent "Lake of the little Fishes".

En legende hos Stoney-folket (indianerstamme) fortæller: *"For længe siden boede en stamme af kæmper på jorden. En af dem var en stor jæger, men han var aldrig tilfreds. En dag så han en regnbue over den flade prærie. Han mente, det kunne blive en flot jagtbue for en fin mand som ham selv. Han fulgte regnbuen ind i bjergene. Der kravlede han op på det højeste bjerg og op i et træ. Han rakte ud efter regnbuen, men hver gang han fik fat i den, forsvandt den igen. I et sidste forsøg fik han fat i enden af regnbuen og kastede den mod det nærmeste bjerg.*

Regnbuen brækkede i tre stykker. En del brækkede i så mange små stykker, at de bare forsvandt, en del blev kastet ned i dalen, og den sidste del gled ned ad den sneklædte bjergside og forsvandt i søen. Efter mange fuldmåner fandt flere af regnbuens farver sammen igen på bunden af dybet. De samlede deres styrke, og langsomt spredte de deres farver til søens overflade. Ved solopgang er det nu muligt at se farverne spille med regnbueglans i søens vand. "

En god historie om en grisk jæger, der førte til noget smukt. I dag forklarer man søens farver på anden måde: Fine partikler fra gletscheraflejringer findes i vandet, og heri spejles og reflekteres blå og grønne lysbølger. Og smukt er det. Som i dette år er søen ofte tilfrosset helt hen til juni. Dog var der på dette tidspunkt store, åbne vandflader, hvor en enkelt Stor Skallesluger havde søgt hen. Ellers blev vi allerede ved indgangen mødt af Clark's Nutcraker. To fugle vimsede rundt fra træ til træ og var ret tillidsfulde. Dem fik jeg gode billeder af. Også Gray Jay lod sig se i haven ved hotellet.

Clark's Nutcraker (*Nucifraga columbiana*) Langs søens nordvestlige bred går en bekvem sti. Den fulgte vi og endte ude i et stort delta, dannet af smeltevandet, som strømmer til fra de omgivende bjerge. En flok ryttere var kommet ned fra en sti, der

går højere oppe. De samlede sig ude i det flade og våde terræn, hvor de pludselig dukkede op som et flot motiv.

En lille Golden-mantled Ground Squirrel havde jeg stor fornøjelse af at fotografere. Dens adfærd varierede fra at springe fra sten til sten og til at pudse pelsen i akrobatiske stillinger.

Golden-mantled Ground Squirrel (*Spermophilus lateralis*)

Helt ude i deltaet blomstrede forskellige arter pilebuske og el. Herfra var det også fint at tage billeder, men kolossen af et hotel lå desværre i skudlinjen.

Hjemme ved camperen. Spiste frokost, Inger hvilede sig, og jeg gik lidt rundt på de små veje omkring hotellet og hestestutteriet for at finde nye fuglearter.

Igen kom jeg på skudhold af Hvidkronet Spurv. Denne gang var fuglene i gang med at bygge rede.

White-crowned Sparrow - Interior West
Hvidkronet spurv (*Zonotrichia leucophrys*)

Senere foreslog Inger, at vi igen tog en tur gennem Bow Valley til Moose Maidow for at se efter pattedyr. Fandt kun de to samme Elke som i går.

Ved tankstationen forsøgte vi at tjekke dæktrykket, men pumpen var stadig i uorden. Jeg huede ikke en lyd, som kom fra vestre forhjul. Jeg kunne se på dækmønsteret, at det var ujævnt slidt, så det er muligvis derfra, lyden stammede.

Har besluttet at tage to overnatninger mere for den 5. juni at køre nordpå ad The Icefields Parkway.

Fugle i dag:

Stor Skallesluger

Cliff Swallow

Landsvale

Wiolet-green Swallow

Clark's Nutcracker

Gray Jay

Ravn

Plettet Mudderklire

Black-billed Magpie

Hvidkronet Spurv

Chipping Sparrow

4. juni Lake Moraine

Benyttede os igen af den fantastiske mulighed, som Internettet giver for at stå i forbindelse med familien hjemme i Danmark. Det er nemt, og det er billigt.

En anden af de berømte søer, som findes i Banff National Park, er Moraine Lake. For at komme dertil kører man fra Lake Louise Village ad Moraine Lake Road. En strækning på ca. 14 km, hvor man kommer forbi et par holdepladser med flot udsigt, blandt andet ud over dalen med floden Moraine Creek.

Moraine Lake

Ved søens nordlige del er der parkerings- og rasteplass. Hertil kom vi i flot solskin, men en del af bjergtoppene og den nordlige del af søbredden lå stadig i skygge.

Søen ligger i den såkaldte Valley of the Ten Peaks, der i manges øjne opfattes som bjergtoppene over alle bjergtoppe.

Efterhånden som sollyset eksponerede flere og flere af toppene, blev vi mere og mere overbevist om, at beskrivelsen ikke er en overdrivelse. Her var rigtigt mange motiver. Søbunden og søbredden er meget stenet. Det havde foranlediget mange mennesker til at bygge varder.

En af de store overraskelser for os var bjergenes geologi. Af to store plancher med farvede illustrationer fremgik det, at bjergmassiverne nederst er opbygget af

sandsten. Derpå følger et lag med limsten, og i toppen afsluttes der med lerskifer.

Moraine Lake

På planchen kunne læses nedenstående fortælling:

"Hvis disse bjerge kunne tale, ville de være i stand til at fortælle en historie, som beskriver deres skabelse som sand og gruspartikler, der blev skyllet ud i et varmt urhav, som lå her i millioner af år. De kunne fortælle om en sænkning under havoverfladen for igen at blive dækket af mere og mere sand, af knuste kroppe og sekretioner af utallige havdyr.

De kunne fortsætte med beretningen om, hvordan sandet under øget vægtryk omdannedes til sandsten, kalken til limsten og leret til skifer. For endelig ved tryk fra siderne at rejse sig mod himlen og blive til "The Rockies."

Lagdelingen fremgik også tydeligt på de enkelte bjergtinder. I søens nordlige del, der hvor man kommer til lige efter at have forladt parkeringspladsen lå der bunker af drivtømmer, og ned ad enkelte bjergskråninger lå store mængder af eroderet materiale - kaldet ur.

For at komme ud at vandre en længere strækning besluttede vi os for at følge stien mod Consolation Lakes. En tur på ca. 3 km hver vej. Let til moderat med niveauforskel

på 100meter og med en varighed på 2 timer stod der i vores lille bog: "De canadiske Rocky Mountains", så det så jo ganske tilforladeligt ud.

Men allerede de først 7-800 meter voldte vanskeligheder. Store sten og stejl opstigning. Dertil kom snedækkede klippeblokke, som let kunne fange ens fødder, hvis de sank ned i et ikke synligt hul. Især havde jeg på grund af oppakning vanskeligheder. Men da vi kom ind i skoven, blev stien meget bedre. Vi befandt os nu i bjørneområde og skulle være på vagt. Derfor fortsatte vi under høj snak og sang i håb om ikke at få nærkontakt med en grizzly. De store kradsemærker på træernes bark var tydeligt tegn på, at bjørnene havde været her. Så det var vigtigt, at vi gav os til kende. Og hvad var mere nærliggende end at synge; "Mors lille Ole i skoven gik..."

Her var ikke mange fugle, men laverne var smukke. De skulle selvfølgelig fotograferes. Og her indså Inger, at jeg totalt glemte alt om bjørne. Derfor var hun min skytsengel, der sang.

Stien blev mere og mere snedækket, efterhånden som vi nærmede os søerne. En israeler, som havde overhalet os på vej ud, kom nu imod os. Vi stoppede op og fik en lille snak. Han advarede os mod at gå videre, da snelaget var meget tykt længere oppe, og at

søen i øvrigt var tilfrosset. Det råd fulgte vi og vendte om.

En tid var det ret overskyet, men da vi kom ud af skoven, skinnede solen atter. På bjergskråningerne kunne vi flere steder se og høre større eller mindre sneskred, der endte i små laviner. Og kort før vi var nede ved søen igen, fik vi øje på et murmeldyr (Hoary Marmot, *Marmota caligata*). Det havde vi ventet på længe, og så pludselig skete det. En lille flok mennesker havde forstyrret det, så den nu kom ned mod os. Men desværre blev den oppe på et højere plateau, hvor den i modlys sad som en mørk silhuet. Jeg måtte derfor ad omveje forsøge at komme på skudhold med lyset ind fra den gode side.

Det lykkedes over al forventning. Ikke alene med lyset, men dyret kom også nærmere og løb forbi mig for senere at finde en sten, hvorpå den lagde sig til hvile i solen.

Ved frokosten kl. ca. 13:30 fik Inger øje på nogle mennesker, som blev tiltrukket af et dyr, som gik i græsset ved skovbrynet. Hun gik straks derop. Jeg var lidt sendrægtig og kom for sent. Det viste sig at være et Træpindsvin. En eftersøgning gav desværre ikke resultat. Men det lykkedes mig at få billeder af Ravn og Gray Jay.

Gray Jay (Perisoreus Canadensis)

En del af de følgende timer tilbragte vi i sol. Vi var nu igen ved søen og fulgte stien. Jeg tog en del billeder, og Inger fortsatte, til hun kom frem til enden af søen. Her havde hun set American Dipper og måske Plettet Mudderklire. Jeg ærgrede mig over ikke at have fulgt hende.

Ravn (Corvus corax)

I opløftet stemning kørte vi tilbage til Louise Lake Trailer. Nød aftensmåltidet og gik kort efter en tur langs Bow River. Her faldt vi i snak med et ægtepar fra Colorado. De var ret fortrolige med fuglestemmer og mente at kunne udpege en syngende Veery. Jeg var nu ikke helt sikker på, at de havde ret. Det lød mere som en American Robin. Nå pyt!

Inger er mere snaksalig end jeg, så jeg listede stille af sted. Tiden skulle udnyttes. Længere borte, hvor floden udvider sig og overskyller en sumpet eng, gik to Elke og

græssede. Et flot syn i det varme, gyldne aftenlys. Jeg tog en del billeder, selv om afstanden var lidt rigelig stor. Pludselig blev et af dyrene forskrækket og sprang ud i floden, mistede næsten balancen, men kom på benene og forsvandt. Den anden tøvede, men tog så mod til sig, forcerede floden og forsvandt med den lyse, vuggende bagdel ind i skovtykningen.

Sluttede turen i solskinsregn.

5. juni Bow river og Lake Louise Village.

Ustadigt vejr til morgen. Gik en tur mellem byerne. Fik endelig billede af Chipping Sparrow.

Chipping Sparrow (Spizella passerina)

Talte med en ornitolog fra USA, om hvad vi hver især havde set af fugle i omegnen. Hun fortalte, at forårstrækket var to uger forsinket, hvad der måtte være årsag til, at vi ikke så så mange fugle. Men fuglebestanden er vel generelt ikke så stor i disse områder. Desuden lever de en skjult tilværelse. Ofte måtte jeg hente den store tålmodighed frem, hvis jeg ville have billeder.

Spiste morgenmad sammen med Inger efter hendes overstået bad. Gik der på tur hver for sig i det stadig ustabile vejr. På et tidspunkt regnede det så meget, at jeg måtte dække kameraet til med mine

regnbukser. Mellem bygerne kom solen, og så måtte der arbejdes hurtigt. Mange små, nye plantearter ville jeg jo gerne have billede af.

"Hundetand" (Erythronium ssp.)

Regnen blev efterhånden vedvarende. Så derfor kørte vi til byen og osede lidt i en boghandel og købte lidt madvarer og flere liter drikkevand i en dyr butik. Det kan man måske undre sig over i et land, hvor vand fra vandhanen er lige så rent som i Danmark. Men det skyldes, at brugsvandet, som man kører rundt med i tanken, kan indeholde skadelige bakterier, og er derfor ikke egnet som drikkevand. Det bør koges før brug. Aflagde igen Lake Louise et besøg, men intet opholdsvejr! Brugte aftenen til at rydde op i mine billeder.

6. Juni Icefields Parkway 93 og Jasper

Regn hele natten. Gråt i gråt denne morgen. Besluttede alligevel at køre nordpå ad Icefields Parkway, også kaldet "The Wonder Road" på grund af dens skønhed. Berømmet som verdens smukkeste bjergvej. Men den skal så absolut opleves i solskin, og det tilflød ikke os.

Vejen følger dalene; Bow, Mistaya, North Saskatchewan, Sunwapta og Athabasca. Disse dale er omgivet af 12 vidstrakte områder dækket af stori, og af disse kan

fem ses fra vejen eller fra udsigtspunkter langs vejen. Da vi havde regn og sne det meste af tiden, var vi afskåret fra disse oplevelser. Men undervejs gjorde vi trods alt stop nogle steder.

Turen var kun tre kilometer gammel, da et par Common Loon i søen Herbert Lake fik os til at stoppe op. Men her var ingen stier, og fuglene kunne kun ses på stor afstand, så vi fortsatte ret hurtigt.

Ved 10-tiden var vi ved Crowfoot Glacier. Det sneede nu ret kraftigt, så det var ikke let at se gletscherne og slet ikke Bow Peak med sin 2668 meter høje bjergtop. Vi drak formiddagskaffen, og jeg tog nogle billeder af et par sultne Ravne, der tydeligt viste en adfærd, præget af "venlige" menneskers fodring. De var meget fotogene som de sad der på affaldscontaineren mod mørk baggrund og med hvide snefnug, der tegnede små kommaer mod den sorte fjerdragt.

Ravn (Corvus corax)

Ved Mistaya Lake så vi Islandsk Hvinand og en lille flok Brown-headed Cowbird, som desværre lettede lige før, jeg trykkede på udløseren. Et stort, åbent landskab strakte sig mod nordvest og fortonede sig i dis og småregn. En Fiskeørn fløj forbi.

Da vi kom frem til Columbia Icefield, var det blevet opholdsvejr. Fra vej 93 er det muligt

at køre helt ned til en af gletschertungerne, - Athabasca. Det gjorde vi nu ikke. I stedet parkerede vi tæt ved vej 93 og gik ned til gletscheren. På den måde fik vi virkelig indtryk af, hvor stor isafsmeltingen har været i de sidste 125 år. Gletscheren har mistet halvdelen af sin volumen, og isranden har trukket sig 1,5 km tilbage. Ved små markeringer med årstal anbragt i vejsiden, kan man se, hvor isranden befandt sig i specifikke år. Isen har efterladt sig et imponerende månelandskab.

Morænelandskaber

Her kunne man let overse en Killdeer, men det gjorde vi ikke, skønt fjerdragten virkelig falder i et med det stenede landskab.

Killdeer (*Charadrius vociferus*)

Ved Sunwapta Falls, 54 km fra Jasper, holdt vi pause og drak kaffe, mens regnen styrtede ned. På hele turen vekslede det mellem regn og slud. Oppe i højderne stod det på sne og slud, nede i dalene regnede det. Trist!Trist!

Fandt frem til Whistlers Camp kl. 17. Desværre var alle pladser med eltilkobling optaget. Men vi var godt tilfredse med plads 65 D langt inde i skoven. "

Pas på dyrene! De kan være farlige, nu da de har kalve", advarede man os i receptionen. Det var lidt spændende, for vi ville selvfølgelig gerne se flere dyr. Dagturen havde jo ikke givet et eneste dyr. Så vi var helt oppe i det høje felt, da en stor Elk, hun, viste sig på vores venstre side, da vi kørte ind for at finde vores plads. På en græsningseng, hævet over vejniveau, gik hun med front til og græssede i strid regn. Jeg fik vinduet ned, og fik fine portrætter af hende. Pludselig gav hun sig til at ryste kroppen, og et sky af fine vanddråber stod om hende.

Elk (*Cervus elaphus*)

Men det var ikke slut endnu. Da vi skulle have camperen bakket på plads, var Inger som altid min "vinkende" hjælper. Da hun intetanende gik om på modsat side af vognen, stod hun pludselig ansigt til ansigt med en stor hjort. Måske var det den samme Elk, som vi lige havde mødt. "*Måske har den kalv*", foreslog Inger. Og ganske rigtigt. Da vi senere kørte til vandhanen for at få vand på fartøjet, stod moderen på vores venstre side, og inde under et nåletræ opdagede Inger kalven, der lå sammenbøjet i ly for regn og mennesker. "*Jo, jeg har sans for den slags*", triumferede hun. Hun er og bliver vores pattedyrskspert!

Vi bor igen på en af de helt store campingpladser med høje træer og god plads. Det styrter ned.

Jeg lavede en lille liste over de fugle, som vi til dato havde set. Landede på 51. Mindre end jeg havde forventet.

7. juni. Moos Lake, Mt. Robson Camp

Regn det meste af natten. Stoppede ved 5-tiden, men ved 8-tiden tog den til igen. I Jasper forsøgte vi at få propan, men det lod sig ikke gøre. Heller ikke her kunne vi få tjekket dæktrykket.

På grund af vejret beslutte vi os for at vende næsen mod syd. Fra Jasper tog vi således vej 16, Yellowhead Highway, med henblik på at fange hovedvej 5.

Red-winged Blackbird (*Agelaius phoeniceus*)

Ved Moose Lake blev vi på højre hånd opmærksom på nogle sorte, stærestore fugle med røde og gule felter på skuldrene. Fuglene flagrede larmende rundt i en rørskov med store dunhammer. Dem skulle vi selvfølgelig se nærmere på.

Så vi parkerede bilen tæt ved søen, og straks gik jeg tilbage for at lede efter fuglene. De var nu nemme at finde. Og det viste sig, at det drejede sig om arten Red-

winged Blackbird. Og at det var hannerne, der lyste op med de røde og gule felter. Hunnen, som jeg også fik billede af, er langt mindre farvestrålende, men ikke mindre smuk i den brune fjerdragt med lyststribet bryst og bug og rødlig hage. Otte fugle i alt.

Red-winged Blackbird (*Agelaius phoeniceus*)

Vejret var vidunderligt. Stille med tynde skyer, som gav et fint, diffust lys. Længe iagttog vi svalerne (tre forskellige arter), der fangede insekter ude over søen. Og længere ude svømmede en Islom. På stenene ved søbredden fouragerede et par Brown-headed Cowbird. Ca. en time opholdt vi os på stedet og faldt i snak med et ægtepar fra England. De var meget interesserede, og vi kunne give dem navne på de fugle, vi så.

Brown-headed Cowbird (*Molothrus ater*)

Allerede kl. 10:30 kørte vi spontant ind på Mount Robson Campgr, ved floden Fraser og

skulle kun betale 18 \$ for en nat. Det billigste vi endnu har oplevet.

Ad en meget stejl skovsti kørte vi ned til floden, og fandt en plads på første parket. Da jeg betalte ved receptionen, så jeg straks, at der her blev fodret Kolibrier. Det gav mig en enestående chance for at få bedre billeder end dem, jeg allerede havde taget på Vancouver Island.

I butikken kunne jeg få opladet mit batteri. Spiste frokost og gik derefter op for at fotografere Kolibrierne.

Nu kom mit nye kamera på prøve. For at få flugtbilleder af de små hurtige fugle med svirrende vinger, var det nødvendigt med høj ISO. Heldigvis var sollyset også en god hjælp. Linsen indstillede jeg til manuel fokus. Og så var det bare at fyre løs.

Rufous Hummingbird han (*Selasphorus rufus*)

Da regnen kom, heldigvis kun i byger, kunne jeg sidde i tørvej under receptionens udhæng. Første gang jeg så fuglene, troede jeg, at der var tale om to arter, men fandt ret hurtigt ud af, at det drejede sig om han og hun af arten Rufous Hummingbird. Hver for sig nogle farvestrålende juveler, men hannen slår nu hunnen i farvepragt. Især er halsfjerene bedårende. Når de løftes, skinner de glinsende rødbrune. Jeg tog langt over 100 billeder for at være på den sikre side. Og da man fodrede fuglene med sukkervand, var det en let sag at få dem i søgeren.

Rufous Hummingbird hun (*Selasphorus rufus*)

Da jeg havde skudt mig mæt, gik jeg lidt rundt i omegnen og fik billede af Svalehale og så en art blåfugl. Hen på eftermiddagen kom solen igen frem, og det benyttede jeg mig af. Mange nye plantearter skulle

fotograferes. En del genkendelige såsom Bærmispel og Rød Kornel. Andre genkendelige familiemæssigt. Savnede tit en flora.

Mens jeg var optaget af at fotografere kolibrier, havde Inger hørt to Ravne larme. Da hun så op, blev hun klar over, hvad der var på færde. En ung Kongeørn cirklede rundt med et bytte -højere og højere - ind i en skybanke nær bjergtoppen.

Vi havde lejret os ved floden Fraser på plads nr. 18. Omkring os tårnede Mt. Robson Prov. Parks bjerge sig op i 3954 meters højde. Højeste punkt i The Canadian Rockies. Men desværre lå toppene indhyllet i skyer.

Blomstereng ved foden af Mt. Robson

På modsat side af floden farvedes de sneklædte bjerge gule, inden solen gemte sig og slukkede de sidste stråler den dag.

8. juni Rearguard Fall, Dee Jay RV

Forlod Mt. Robson campgr ved 8:30-tiden efter en lille tur med drosselsang, en Dark-eyed Junco og to larmende Canadagæs, der slog sig ned på en grusbanke i floden. Flettede ind på Highway 5. Tankede endelig propan. Nok til resten af turen.

Ved Rearguard Fall stoppede vi op for at gå ned til vandfaldet. Underligt nok var det, trods så mange floder i dette land, det

første, men også det sidste vandfald, vi så på hele turen.

Ret frodig underskov med store eksemplarer af Skovstjerne, flere arter svampe og laver. I årtusinder har vandet slebet klippeblokkene til, og de, der lå blottet tæt ved rækværket changede i grønne og blå nuancer. Lige til et foto.

Erosion i klipper ved floden Fraser

Ved 15-tiden slog vi lejr på Dee Jay RV tæt ved byen Barriere. Turen hertil forløb i en konstant skiften mellem sol og regn. Regnen fortsatte med et lille ophold i næsten tre timer. I opholdsvejret gik vi en lille tur for at få et indtryk af stedet.

Campingpladsen ligger lige ned til floden North Thompson floden, som netop her har aflejret store grusbanks, hvorpå der vokser birketræer, popler, Bærmispel, Kornel, roser og Hæg. Rosen, som er Albertas nationalblomst, hedder *Rosa*

nutkana. En rose, som vi så mange steder. Her på pladsen var den meget almindelig.

Bærmispel

Der ude på øen i en Bærmispel havde Inger fået øje på en lille flok Silkehaler (Cedar Waxwing), 21 fugle talte hun. Desuden havde hun set tre Northern Flicker i en udgæet birk.

Jeg forsøgte at komme over på øen, men vandet, der skilte den fra fastlandet, var for bredt og dybt. Så jeg måtte fotografere Silkehalerne på afstand. Længere ude langs floden så jeg Stor Regnspove, Plettet Mudderklire, Dark-eyed Juncu og 3 Digesvaler.

Cedar Waxwing (*Bombycilla cedrorum*)

Hvis man går langs floden mod byen, kommer man igennem et selvbyggersamfund. Et klondike, hvor mange af husene er opført efter det forhåndenværende bræts og søms princip. En udrangeret campingvogn, pickup

eller trailer danner ofte grundstammen i huset.

Til stor glæde klarede det op, efter at vi havde spist aftensmad. Jeg gik direkte til Silkehalerne og fandt dem i toppen af et elletræ. Listede mig nærmere og opdagede senere, at jeg kunne gå helt ned til floden. Her ventede jeg på at få bedre billeder, idet en del af fuglene fløj til en busk med bær, der stod fint tæt ved mig. Prøvede også at fotografere med flash. Talte i alt 26 fugle.

9. juni Dee Jay RV

Op kl. 7 til flot, solrig morgen. Græsser, buske og træernes løv tyngedes af tunge regndråber, hvori sollyset spillede og gjorde humøret godt.

Iført regntøj kunne jeg let vade "tørskoet" over engen med de høje græsser og derefter forcere et lille vandløb. På den måde kom jeg ud på øen. Silkehalerne var her endnu, og en lille kolibri flagrede fra gren til gren i en udgået birk. Fik ikke så meget ud af det rent fotografisk, men så Northern Flicker og Black-capped Chickadee. Sangen var mere intenst nu end tidligere, men fuglene var svære at få at se. Ja, endnu sværere at fotografere. Det kræver meget stor tålmodighed.

Almindelig Hæg (*Prunus padus*)

Spiste morgenmad sammen med Inger og gik igen en tur. På vej tilbage råbte en mand mig

an. Han ville vide, som i øvrigt alle andre canadiere ville, hvordan jeg havde det, og om jeg havde fået nogle gode billeder. Vi faldt i en længere snak: Om hans tilværelse, oliekrise, fiskeri og om det at have tid nok. Han var 68 år og var gået på pension som 65 årig.

Modtog 1500 \$ om måneden. Boede hele vinteren på campingpladsen for 400 \$ pr. måned. I sommermånederne juli og august drog han op i bjergene med sin enorme trailer og en lille båd til en af de mange søer, hvor han fiskede og i det hele taget nød tilværelsen sammen med sin hund, Tova. Deroppe er der bjørne, lommer og ørne, betroede han mig og lod skinne igennem, at det var en skam, at vi allerede ville lette anker næste dag, for han havde da noget, som han gerne ville vise os.

I første omgang blev det nu kun til, at han, Richardt, som han hed, tilbød mig at køre til byen, hvis jeg skulle handle. Det tog jeg selvfølgelig imod. Og vi aftalte at mødes senere.

Han kunne i øvrigt fortælle, at der her til floden ved lavvande kommer rigtig mange Havørne for at fiske. Og at de sorte bjørne mæsker sig i bær fra buske som Hæg og Bærmispel. Det er vigtigt for bjørnene at opbygge et fedtdepot, så de kan stå vinteren igennem.

Rufous Hummingbird

Vi tog så til byen for at handle. Han kørte en lille omvej for at vise mig lidt af omegnen. Kunne fortælle om en storbrand, der hærgede her for 5 år siden. 27 huse nedbrændte, og folk måtte evakueres. Ilden sprang og bredte sig langt op ad bjergskråningerne. Ja, selv på den anden side af floden tog flammerne fat. Richardt arbejdede på højtryk med bulldozer for at dæmme op for ilden, fortalte han. Ildens hærgen ses tydeligt, når man lader blikket vandre op over højdedragene.

Hjemme igen gik jeg en tur op i den nye bydel. Her så jeg flere Brown-headed Cowbird, et par Chipping Sparrow og en Northern Flicker, der sad og skreg i en elmast. Pludselig fik jeg øje på to elegante flyvere højt oppe mod den blå himmel. Lange, smalle vinger med et hvidt felt i overgangen mellem hånd- og armsvigfjer. Straks sagde det natravn inde i mit hoved. Men kunne det passe, her ved højlys dag? Jo, fuglebogen kunne oplyse, at det drejede sig om arten Common Nighthawk, der lejlighedsvis jagter højt over trætoppene ved højlys dag.

Common Nighthawk (*Chordeiles minor*)

Efter frokost gik vi tur hver for sig. Længe forsøgte jeg at få billede af Black-capped Chikadee. To fugle drillede mig ustandseligt. Hurtige og vimse altid et eller andet løvblad i vejen. Men endelig lykkedes det.

Black-capped Chikadee (*Poecile atricapilla*)

Solen stak, og enkelte arter sommerfugle benyttede opholdsvejret til et besøg i diverse blomster, eller flagrede rundt for at finde en mage. Kragerne havde unger.

Richardt kom forbi med sin hund. Vi sludrede lidt igen, og til min store glæde aftalte vi at mødes næste dag kl. 8. Så ville han tage os med på en køretur op i bjergene. Vi skulle blot betale benzinen. Inger og jeg havde forinden aftalt, at vi godt kunne blive en dag længere.

Regnen satte ind ved 15:30-tiden. Vaskede bil i fører- og opholdsrummet. Vi skal aflevere bilen rengjort, hvis vi ikke vil betale for det ved afleveringen. Lånte en skruetrækker af Richardt for at reparere sofaerne i kabinen. Inger vaskede tøj. Brugte den regnfulde aften til at gætte kryds og tværs.

10. juni. Ved søerne Gorman, Allan og Scott.

Regn hele natten frem til kl. 9. Var hos Richardt for nærmere at aftale tidspunkt for udflugten. En halv time senere var vi klar til at køre. I sneglefart på ujævne skovveje med store huller kravlede pickuppen højere og højere op i en spøgelseskov af sorte, afsvedne og halvt nedbrændte stammer. Genvæksten var så småt ved at klæde skovbunden i grønt, men det vil tage 40-50

år, inden der igen er skov med træer i anselig højde.

Vi besøgte to søer Gorman og Scott. Ved Gorman holdt vi en længere pause. Vi havde set en Hvidhovedet Havørn i et træ tæt ved søen, da vi nærmede os, men desværre lettede den, da vi kom frem, tog en rundtur over den fjerneste del af søen og forsvandt. Tæt ved rasteplassen, hvor vi i øvrigt drak Richardts tynde kaffe, går søen over i et lavvandet og sumpet vådområde. Her stillede jeg mig ud på et par planker i håb om at få billeder af de småfugle, jeg allerede havde observeret.

Jeg har senere bestemt fuglene til: Lincoln's Sparrow, Common Yellowthroat, og fluesnapper af en art, som jeg har svært ved at sætte navn på samt Landsvale. Desuden to Plettet Mudderklire som fløj hen mod os, satte sig, i et brøkdal af et sekund i mudderet og lettede, inden jeg overhovedet havde fundet dem i søgeren.

Lincoln's Sparrow (*Melospiza lincolni*)

Common Yellowthroat han (*Geothlypis trichas*)

Ved søen Scott var vi inde i en hytte, som står til rådighed for alle, der er på vandring i bjergene. Ganske, som man også kan opleve det i Sverige.

Richardt havde den opfattelse, at med det udstyr, som jeg havde med mig, måtte jeg let kunne fotografere alt, hvad vi så, Det måtte således være oplagt at tage billeder af en rugende Islom i søen. Men trods det at vi kørte lidt nærmere, så var afstanden alligevel for stor. Det ærgrede ham lidt, for han ville faktisk gerne have haft et fotografi af denne smukke fugl.

Så det var heldigt, at vi fandt et ynglende par nummer to ved søen Allan, som i øvrigt var den sidste lokalitet, vi besøgte denne dag.

Common Loon (*Gavia immer*)

Her blev vi virkelig konfronteret med den canadiske storhed, hvad trailere angår. To familier havde slået sig ned her ved søen for

de kommende to måneder. Hvordan de i det hele taget havde fået bugseret disse kæmpe trailere op i fjeldet ad snoede og smalle skovstier, var for os en gåde.

Vi fik en lille snak med ejerne og spiste vores medbragte klemmer med udsigt til rugende Islom. En af mændene kunne fortælle, at han havde aftjent sin værnepligt i Tyskland i 1962. Desuden havde han besøgt København og priste den for sin renhed. "A nice clean city", sagde han. Det var just ikke det indtryk, vi fik, da vi for nu 18 dage siden gik rundt i hovedstaden. Især var de store mængder af gratisaviser, der flød i gaderne, meget beskæmmende.

Efter vores lille snak gik turen tilbage. Som på turen op spejdede vi hele tiden efter store dyr, men heldet var til stor ærgrelse for Richardt ikke med os. Til gengæld så vi en del fugle:

Islom to ynglepar

Hvidhovedet Havørn

Fiskeørn

Red-tailed Hawk

Plettet Mudderklire

Northern Flicker flere steder

Mountain Blue

Barn Swallow

Bank Swallow

Tree Swallow

Gray Catbird

Common Yellow Yellowthroat

Lincoln's Sparrow

Pine Grosbeak

Pine Grosbeak (Pinicola enucleator)

Kom sidst på eftermiddagen ned fra højderne noget nordligere til byen Fort ad helt andre veje end dem, vi havde fulgt i formiddags. Gav Richardt 50 \$, som også efter hans eget udsagn ville række til en tur næste dag. I håb om at se store dyr, havde vi nemlig besluttet at tage en dag mere på Dee Jay RV.

Inger og Richard ved søen Allan

Albert og Richard ved søen Allan

Da der endnu var tid til rådighed, besøgte jeg igen floden og dens omgivelser. Her fik jeg demonstreret, hvor elegant Common Nighthawk udfolder sine færdigheder i kunsten at fange insekter over strømmende vand. I høj fart strøg fuglene, 4 i alt, lavt over vandoverfladen forbi mig. Tog en højere bane og vendte. Det gentog sig i mange minutter. Og trods svagt lys prøvede jeg at fange dem i søgeren. Ét billede og kun ét var brugeligt. Pludselig dukkede en Stor Skallesluger hun op med en stor flok unger. Alle blev noget forskrækkede, da de så mig, og nogle af ungerne forsøgte at skjule sig under moderens vinger.

Sammen gik vi en aftentur til byen. Kom forbi nyopførte huse og store åbne arealer ryddet for skov. Branden for 5 år siden står sikkert i skarp erindring. Kunne ikke lade være med at sammenligne skolebørnenes udfoldelsesmuligheder her ved en forholdsvis ny skole med de forhold, der eksisterer på mange danske skoler. Ikke mindst vores tidligere arbejdsplads på Farstrup Skole.

11. juni Saskum Lake

Vi indledte vores sidste dag, bortset fra hjemrejsen den følgende dag, med et stop ved lossepladsen på den østlige del af dalen. Her kunne der godt være Ravne og Red-tailed Hawk. Jo, en enkelt ravn så vi da.

I dag havde Richardt med 100 % garanti lovet os store dyr. Så han var godt tilfreds, da vi efter nogen kørsel pludselig så en "Brun Bjørn" (variant af Sort Bjørn) lunte af sted i vejkanthen med rumpen mod os. Jeg gjorde klar til at fotografere, men sad desværre i den forkerte side. Dog lykkedes det, da vi kom nærmere, men da fik bjørnen også travlt og kom i løb, hvorefter den forsvandt ind i skoven.

Sort Bjørn brun variant

Ellers så vi American Robin for hver 100 meter. "Just another Robin!" "Ja, det blev efterhånden en stående bemærkning, når vi så en fugl, der viste sig at være en Robin. Ellers var der mange smukke planter. Blandt andet en Rød Akeleje og Lupin, måske Alaska Lupin. Den art, som man har sået over store strækninger i Sydisland.

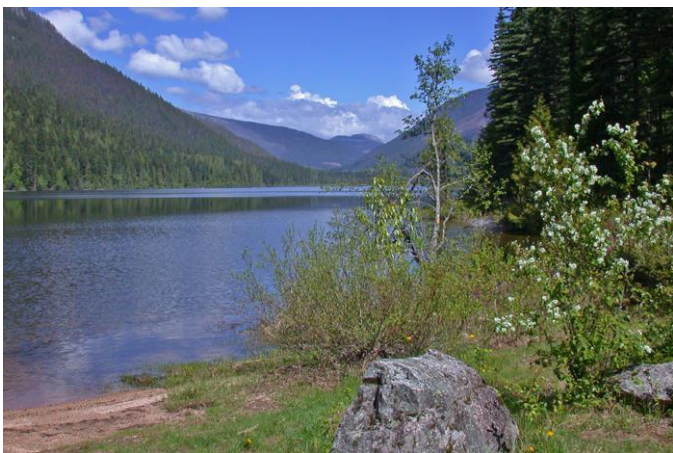

Ved Saskum spiste vi vores medbragte frokost og faldt i snak med tre kvinder, der var på fisketur.

Inger og Richard ved søen Saksun

Ikke et almindeligt syn hjemme i Danmark. En af kvinderne var på hjemmebane, da hun var opvokset på egnen. Underviste for tiden i Pakistan og havde været der under "Muhammed-krisen". Jeg tog billede af dem, da de var kommet ud på søen. Richardt forklarede dem med sin sædvanlige humor, at billederne skulle bruges i et dansk tidsskrift om lystfiskeri.

Søen Saksun

På hjemvejen så vi tre store Svalehaler sidde side om side i bjørnemøg. Det var vel nok dagens flotteste syn. Og jeg tog mange billeder.

Mange gode samtaler lå nu bag os. Mødet med Richard gav på mange måder vores tur et dybere perspektiv. Vi fik meget at vide om det canadiske samfund, og han udfrittede os på mange fronter om livet i Danmark. Hans humor, hans venlige væsen og hans tjenstvillighed glemmer vi ikke med det første.

Lovede at sende ham en del billeder. Blandt andet et billede, som han fik mig til at tage samme dag, vi mødtes. Det viste sig, at han i sin store luksustrailer under et tæppe i garderoben gemte et maleri af en Grizzly.

Det ville han gerne fotograferes sammen med. Han foreslog mig så efterfølgende, at jeg kunne sælge et udsnit med bjørnen alene til "the newspaper". Med overskriften: "Albert saw a Grizzly!!"

Richard Morgan og hans Grizzly

Sidst på dagen gik vi i gang med at forberede hjemrejsen. Pakkede alt, hvad pakkes kunne, og Inger gjorde rent i skabe, på toilettet og i køkkenet m.m. Næste dags morgen tidligt ville vi dumpe gråt og mørkt vand, fylde vand på tanken og derpå tilbagelægge de ca. 400 km, vi havde til Vancouver.

12. Juni Hjemrejse til Danmark

Forlod Jee Day RV tidligt om morgenen for at være i god tid. Richardt mente, at det ville tage 5 timer at tilbagelægge de 400 km, vi havde til Delta, hvor vi skulle aflevere camperen. Det slog ikke til. Vi brugte 7 timer, iberegnet stop, fejkørsel og tankning.

Kørte over Kamloops ad hovedvej 5 til Hope. Her flettede vi ind på Highway 1, der efter mange kilometer havde frakørsel til vej 1A. Men der var endnu mange kilometer at

tilbagelægge. Bilen skulle helst afleveres kl. 15, så vi havde tid til at få den tjekket, inden vi skulle med taxa til lufthavnen.

Jeg kunne ikke sige mig fri for lidt nervøsitet ved kørsel i storbyen. Men ved fælles hjælp og Ingers overblik var vi pludselig fremme og kunne genkende stedet, hvor vi for 20 dage siden hentede vores "hjem".

Til vores store overraskelse krævede man ikke noget af vores depositum tilbageholdt, selv om jeg på en seddel havde oplyst, hvad vi havde udsat vognen for. Den blev også godkendt som værende ren!

Der blev også tid til at føre dagbog hver dag

Det var en følelse af lettelse, der indfandt sig, da vi sad i taxaen på vej til vores fly. Nu ventede der så 9 timers flyvetur til London forude.

Canadian Airways var et godt bekendtskab. God mad, venlig betjening og en bred vifte af programmer med film i TV og musik i radioen. Og så var det tillige en meget smuk flyvetur, hvor vi oplevede både solnedgang og solopgang. Hvor himlen var skyfri, var der direkte åbent for et totalbillede af de sne- og isklædte landskaber, der lå udstrakt under os. Hudson Bay, Baffin Island og Grønland. Ellers fløj vi i store strækninger hen over et eventyrligt bjerglandskab af hvide skyer,

I Heathrow oplevede Inger den grundige, men også lidt hysteriske procedure ved check-in. Hun blev bedt om at aflevere sin plastpose med creme, tandpasta og deodorant fra håndbagagen til et tjek for sprængstoffer. " *Blot fordi en idiot fløj ind et tårn*", hørte hun en passager sige. I øvrigt måtte vi vente i en hel time på startbanen, inden flyet kunne lette. Man forberedte et besøg af præsident Bush. Så alle sikkerhedsforanstaltninger skulle være i top.

Det bevirkede, at vi kom forsinket frem til Kastrup. Her viste det sig, at flyet til Aalborg også var forsinket. Så vi nåede desværre ikke rettidigt frem til lufthavnsbussen i Aalborg. Hyrede en Taxa og genså ud på aftenen det kære hjem og en udtørret have.

Fugle set på Turen:

Islom

American White Pelican set af Inger

Red-faced Cormorant

Canada goose

Mallard

Gadwall

Red-tailed Hawk

Osprey

Bald Eagle Merlin han og hun

Black Oystercatcher

Spotted Sandpiper

Whinbrel

Mew Gull

Ring-billed Gull

Herring Gull

Glaucous-winged Gull

Great Horned Owl

Common Nighthawk

Belted Kingfisher

Rufous Hummingbird

Northern Flicker

Red-breasted Sapsucker

Stellers Jay

Gray Jay

Clark's Nutcracker

Black-billed Magpie

American Crow

Common raven

Tree Swallow

Violet-green Swallow

Bank Swallow

Barn Swallow

Black-capped Chickadee

Red-breasted Nuthatch

Winter Wren

American Dipper set af Inger

Mountain Blue

American Robin

Gray catbird

Cedar Waxwing

Yellow Warbler

Yellow-rumped Warbler

Common Yellowthroat

Western Tanager

Spotted Towhee

Chipping Sparrow

Fox Sparrow

Lincoln's Sparrow

Dark-eyed Junco

White-crowned Sparrow

Red-winged Blackbird

Brown-headed Cowbird

Pine Siskin

Pine Grosbeak

54 fugle i alt. Ikke mange. Men ved kysten så vi ikke en eneste vadefugl bortset fra Black Oystercatcher. Desuden glimrede andefuglene ved deres fravær. Var vi de forkerte steder?

Barn Swallow

Pattedyr set på turen:

Snowshoe Hare (*Lepus americanus*)
North American Porcupine (*Erethizon dorsatum*)
Horary Marmot (*Marmota caligata*)
Western Gray Squirrel (*Sciurus carolinensis*)
Red Squirrel (*Tamiasciurus hudsonicus*)
Columbian Ground Squirrel (*Spermophilus columbianus*)
Golden Mantled Ground Squirrel (*Spermophilus lateralis*)
Least Chipmunk (*Tamias minimus*)
Coyote (*Canis latrans*)
Black Bear (*Ursus americanus*)
Northern River Otter (*Lontra canadensis*)
Sea Otter (*Enhydra lutris*)
Long-tailed Weasel (*Mustela frenata*)
Striped Skunk (*Mephitis mephitis*)
Steller's Sea Lion (*Eumetopias jubatus*)
Elk (*Cervus elapsus*)
Mule Deer (*Odocoileus hemionus*)

Golden Mantled Ground Squirrel (*Spermophilus lateralis*)

Black Bear

Columbian Ground Squirrel

Tekst og fotografier:

Albert Steen-Hansen

www.natur-vesthimmerland.dk

Tak til Inger for kritisk gennemlæsning, Korrektur og for uvurderligt samarbejde under rejsen.

Farstrup den 29. dec. 2008